

UPOWSZECHNIANIE WARTOŚCI DEMOKRATYCZNYCH I PRAW CZŁOWIEKA

Wspierano działania mające na celu ochronę praw człowieka/praw kobiet oraz przeciwdziałanie i zwalczanie ksenofobii, homofobii, rasizmu, antysemityzmu i wszelkich form dyskryminacji.

152 projekty (w tym **33** adresowane do dzieci i młodzieży).

305 miejscowości, w których prowadzono działania

32 projekty miały zasięg ogólnopolski

37 tys. osób (w tym dzieci i młodzież) uczestniczyło w działaniach edukacyjnych

341 publikacji, raportów, stron internetowych, dokumentujących specyfikę różnych form dyskryminacji

2 770 interwencji w przypadkach naruszenia zasad równości

91 nienawistnych treści zamalowano w przestrzeni publicznej

4 989 osób z grup narażonych na dyskryminację otrzymało wsparcie

Projekty miały różnorodny charakter, odpowiadały na problem dyskryminacji ze względu na wiele przesłanek, takich jak pochodzenie, przynależność etniczna, wyznanie/bezwyznaniowość, kolor skóry, płeć, orientacja seksualna czy stopień sprawności.

Oddziaływanie na opinię publiczną

Podejmowano działania mające na celu oddziaływanie na opinię publiczną i uwrażliwienie jej na problem nierównego traktowania. Realizowano kampanie społeczne z wykorzystaniem portali internetowych, filmów, różnego rodzaju spotkań otwartych (np. kolektywne malowanie w przestrzeni publicznej murali o przesłaniu równościowym, spacerów tematycznych, wydarzenia sportowe) czy też przedstawień teatralnych. Wiele wydarzeń publicznych miało charakter artystyczny i interaktywny. Dzięki tym działaniom wprowadzono do debaty publicznej nowe tematy, takie jak: równość małżeńska, wszechobecność przemocy seksualnej i kultury gwałtu, mowa nienawiści, dyskryminacja osób żyjących z HIV. Zrealizowano 102 tego typu przedsięwzięcia. Ogólny zasięg oddziaływania na opinię publiczną w poszczególnych projektach wahał się od kilkudziesięciu osób na spotkaniu otwartym po 15 mln zasięgu kampanii medialnej.

Badania problemu dyskryminacji

Przeprowadzono szereg badań dotyczących problemu dyskryminacji. Analizowano specyfikę zjawiska dyskryminacji, uwzględniając zarówno grupę doświadczającą dyskryminacji (np. osoby mówiące w języku śląskim czy kobiety z wykształceniem zawodowym), jak i formy dyskryminacji, które diagnozowano w konkretnych obszarach (np. w obszarze edukacji czy wymiaru sprawiedliwości). Szacowano także skalę występowania dyskryminacji np. monitorowano treści dyskryminacyjne w Internecie i w prasie). Badano stosowanie zasady równości w sferze publicznej i w mediach, a także stosowanie prawa antydyskryminacyjnego i antyprzemocowego. W sumie badaniami objęto 47 zagadnień, a wyniki badań zostały opublikowane w 59 raportach. Przeprowadzone badania przyniosły uzupełnienie wiedzy o specyficznych zjawiskach dyskryminacji, takich jak np. sytuacja społeczno-ekonomiczna kobiet z wykształceniem zawodowym, język wrogości skierowany do osób z terenów wiejskich czy dostępność lekcji etyki dla dzieci nieuczęszczających na lekcje religii katolickiej.

Działania edukacyjne

Istotne były działania edukacyjne, nastawione na przełamywanie stereotypów i uprzedzeń. Warsztaty i spotkania szkoleniowe adresowane były do strategicznie dobranych grup odbiorców (m.in. urzędników, służb mundurowych, lekarzy, przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości), czyli osób, które stanowią najczęstsze otoczenie społeczne osób dyskryminowanych lub z racji wykonywanego zawodu mają wpływ na kształtowanie antydyskryminacyjnych praktyk. Oddzielną grupę, do której kierowane były działania edukacyjne, stanowili nauczyciele i młodzież. Nauczyciele zapoznawali się z nowymi metodami nauczania o dyskryminacji (np. gra internetowa lub technika dramy) lub pogłębiali swoją wiedzę w wybranej dziedzinie np. historii lokalnej społeczności żydowskiej. Uczniowie byli zachęceni do realizowania własnych przedsięwzięć dotyczących praw człowieka np. zorganizowanie maratonu filmowego o sytuacji osób narażonych na dyskryminację, wystawy o prawach człowieka czy też zaprojektowanie i przeprowadzenie szkolnych kampanii przeciwko mowie nienawiści. W sumie, w działaniach edukacyjnych uczestniczyło 36 973 osób (w tym 4 477 nauczycieli i 14 290 uczniów). Wypracowano i upowszechniono także szereg narzędzi edukacyjnych (m.in. scenariusze zajęć, kursy e-learningowe, podręczniki). Niektóre z nich to wyspecjalizowane publikacje dla wąskich grup zawodowych, które wypełniają istotną lukę na polskim rynku, np. „Równe traktowanie uczestników postępowań. Przewodnik dla sędziów i prokuratorów” czy też „Zdrowie LGBT. Przewodnik dla kadry medycznej.”

Interwencje

Podjęto działania mające na celu interweniowanie w przypadkach naruszeń praw człowieka i zasad równości oraz ochronę osób narażonych lub doświadczających dyskryminacji. W wyniku podjętych interwencji usunięto kilkaset stron oraz kilkanaście tysięcy nienawistnych wpisów w sieci. Podjęto interwencje w 2 770 indywidualnych przypadkach, najczęściej były to zgłoszenia naruszenia prawa kierowane do właściwych organów (np. do prokuratury o szerzenie nienawiści, na policję o przestępstwach z nienawiści, do kuratoriów o przypadkach dyskryminacji w szkole). Zamalowano 91 nienawistnych treści w przestrzeni publicznej. Dużą aktywność w przeciwdziałaniu mowie nienawiści wykazała młodzież podejmując działania uwrażliwiające (np. edukacja rówieśnicza) oraz reagując na mowę nienawiści w swoim otoczeniu.

Wsparcie osób doświadczających dyskryminacji

Udzielono wsparcia 4 989 osobom z grup narażonych na dyskryminację (np. cudzoziemcy, kobiety doświadczające przemocy, społeczność romska, uchodźcy) – w formie poradnictwa prawnego i psychologicznego, działań informujących i warsztatów wzmacniających. Zrealizowano 28 działań mających na celu integrację cudzoziemców i dzieci cudzoziemskich.